УДК 811.111’373.2:636.12

АЛЕКСЄЄВА Наталя Михайлівна
аспірант кафедри граматики англійської мови
Одеського національного університету ім. І. І. Мечникова,
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна;
тел.: +380974342467; e-mail: natalie.m.alekseeva@gmail.com;
ORCID ID: 0000–0001–9304–7251

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОФІЦІЙНИХ ГІППОНІМІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ СКАКОВИХ КОНЕЙ

Анотація. *В статті окреслено новітню для ономастики сферу — гіпоніміку. Увагу приділено переліку авторів фундаментальних загальнотеоретичних праць і вузькоспеціалізованих досліджень семантики та структури зоонімів та їх підкласів. Останнім часом виникла потреба спеціальних досліджень власних назв тварин, що сприятиме розширенню та систематизації набутих знань про зооніміку. Було висвітлено структурні особливості гіппонімів англійської мови та екстралінгвальні фактори, що впливають на їх формування.* ***Джерельною базою*** *дослідження стали 100 офіційних гіппонімів англійської мови, взяті з рейтингового списку коней-переможців на офіційному сайті Дербі Кентуккі, як організації, що проводить найвідоміші скачки в англомовному світі. В результаті аналізу фактичного матеріалу виявлено своєрідність гіппонімів та їх відносну несхожість на інші класи пропріальних одиниць.* ***Метою*** *статті є спроба визначити місце гіппонімів англійської мови в онімному просторі.* ***Об’єктом*** *дослідження є гіппоніми англійської мови,* ***предметом*** *— закономірності їх виникнення та структурна організація. Ономастичне дослідження проводилося в плані синхронії з залученням описового та структурного* ***методів*** *дослідження.* ***В результаті*** *розвідки було встановлено місце гіппонімів в онімному просторі та накреслено перспективи на подальше вивчення даного підкласу онімних одиниць.*

Ключові слова: *зоонім, гіппонім, гіппоніміка, гіппонімікон, онімний простір.*

Важко переоцінити роль зоонімної лексики, що є однією з мікросистем мови, яка відображає специфіку світосприйняття особи, показує усвідомлену, а часом і суб’єктивну об’єктивізацію зовнішнього світу. Зооніми входять до складу багатьох фразеологізмів, в них закодована матеріальна і духовна культура, традиції і вірування, фантазія і

© Алексєєва Н. М., 2017

історія певного етносу. Звернення до подібного роду мовних одиниць дає можливість збагатити уявлення так званої «ономастичної картини світу», що актуально для сучасної когнітивної лінгвістики. Останнім часом спеціалісти з ономастики проявляють все більше і більше цікавості до спеціальних досліджень класу зоонімів, яких в ономастичній науці на сучасному етапі її розвитку дуже мало. Так наукова цікавість до класу гіппонімів обґрунтована відсутністю системних досліджень даного підкласу зоонімів, що, може бути пов'язано з труднощами збору кличок і менш чітко вираженою практичною необхідністю дослідження цього матеріалу. Епізодично характеризуються лексико-семантичні, структурні, граматичні та інші ознаки гіппонімів, тому вивчення цього розряду онімної лексики слід активізувати. Розглянутий пласт лексики потребує чіткої систематизації з точки зору походження, основних характеристик, а також специфіки функціонування у так званому онімному просторі, що і обумовлює **актуальність** дослідження.

Фундаментальні загальнотеоретичні праці і вузькоспеціалізовані дослідження семантики та структури зоонімів з'являються з ІІ пол. ХХ ст. О. В. Суперанська у своїй монографії цитує виступ дослідника П. Т. Поротникова на Другій московській ономастичній конференції, який називає зооніміку «найменш дослідженим пластом побутової лексики» [16, с. 28]. У другій половині ХХ ст. зоономіка (вивчення імен тварин) в радянських країнах, можна сказати, ще не починалася. За кордоном вже були роботи про клички коней, корів, собак і кішок і, навіть, окремих птахів, риб і комах. Наукове значення більшості цих робіт мізерно.

Десять років потому О. В. Суперанська вказує на важливість дослідження зоонімікону для розуміння як історії розвитку мови в цілому, так і окремих її класів [16, с. 28]. Дослідниця цитує твердження ономаста Л. М. Щетиніна на Другій московській ономастичній конференції: «Сучасна зоонімія, незважаючи на наявність ряду стійких національних й інтернаціональних традицій, залишається відкритою ономастичною системою. У цю сферу широко залучається національна лексика, мотивація імен різноманітна, динаміка інтенсивна. Може бути виділено багато етимологічних шарів» [там само].

Серед українських ономастів дослідженню лексичних та семантичних ознак зоонімів присвячені праці О. Л. Кирилюк (див.

докл.: [3]), А. В. Моргун (див. докл.: [6]), Н. Г. Рядченко (див. докл.: [12]), М. І. Сюсько (див. докл.: [15]), П. П. Чучки (див. докл.: [18]), Я. М. Шебештян (див. докл.: [19]).

Зооніми в англійській мові досліджують ономасти К. Д. Долбіна (див. докл.: [1]), Ю. Г Завалішина (див. докл.: [2]), Д. М. Марданова (див. докл.: [5]).

Дослідники пропонують спеціальні терміни для позначення кличок тварин окремих сімейств (напр., **бізонтоніми** — клички бізонів, **орнітоніми** — клички птахів, **інсектоніми** — імена комах тощо [8, с. 59]). Однак сучасна зооніміка — ще недостатньо розроблена сфера ономастики, у зв'язку з чим Н. В. Подольська (1988) виділяє як самостійні лише такі терміни, як **кіноніми** (від грец. *χύνός* — «собака» — «кличка собаки» [8, с. 65] та **гіпponіми** (від грец. *ἵππος* — «кінь» — «кличка коня» [8, с. 51].

Таким чином, огляд робіт, присвячених питанням функціонування зоонімів у різних мовах, показує, що дослідження представлені недостатньо широко і охоплюють зоонімічний матеріал поверхнево і узагальнено.

Останнім часом з'являються нові напрями досліджень у сфері зооніміки. Дана стаття представляє собою спробу визначити місце гіппонімів англійської мови в онімному просторі, що і є **метою** цієї розвідки. **Об'єктом** дослідження послугували гіпponіми англійської мови, **предметом** — закономірності їх виникнення та структурна організація. Фактичний **матеріал** дослідження складають 100 офіційних гіппонімів англійської мови. Зазначені гіпponіми було обрано за допомогою рейтингових списків на офіційному сайті Дербі Кентуккі, як організації, що проводить найвідоміші скачки в англомовному світі. Ономастичне дослідження проводиться в плані синхронії з залученням описового текстологічного та структурного **методів дослідження**.

Культивація скакових коней, їх розведення та утримання завжди займало особливе місце в англомовному світі. Особливості традицій конярства, як частини матеріальної та духовної культури народу, є цінним матеріалом для сучасних ономастичних досліджень. Кінь завжди був поряд з людиною, відігравав величезну роль не тільки у повсякденному житті та військовій справі, а й у духовному становленні народу, тому ця градація пропріативів заслуговує на детальну увагу.

У другій половині XX — на початку XXI ст. гіппоніми описують та вивчають у зв'язку з дослідженнями зоонімії як класу ономастичної лексики Н. Г. Рядченко (див. докл.: [12]), О. В. Салміної (див. докл.: [13]), М. М. Торчинського (див. докл.: [17]). Перші спроби структурувати російські гіппоніми робить вітчизняний лінгвіст Т. П. Романова у дисертаційному дослідженні «Система російський офіційних гіппонімів та формування її типологічних ознак» (див. докл.: [11]), де вказує на зв'язок зоонімії з антропонімією. Незважаючи на відсутність аналітики, ці праці заслуговують на увагу насамперед обсягом описаного матеріалу, значна частина якого могла бути втраченою.

На думку Т. П. Романової, клички племінних коней, тобто вирощених на кінних заводах представляють один з тих розрядів ономастичної лексики, де утворення нових імен є живим процесом, що породжує тисячі нових слів [10, с. 151]. Звідки випливає, що дослідження офіційної гіппонімії дає можливість на масовому матеріалі розглянути процес формування ономастичної системи, проаналізувати семантико-стилістичні критерії вибору слова для власного імені.

Британський лінгвіст, викладач Кембриджського університету Р. Котс на початку XXI ст. публікує ономастичний збірник з гучною назвою «Ми оточені онімами» (див. докл.: [20]). Досліджуючи найрозвинутіші онімічні категорії антропонімів та топонімів, автор епізодично аналізує клички коней, використовує термін **гіппонім** для їх позначення. Обґрунтованим є й вживання терміну **гіппоніміка**, як науки про кінські пропріативи. Аналізуючи семантичні ознаки гіппонімів, автор зазначає, що «особисті імена людей можуть бути використані для іменування коней» [20, с. 10]. Автор продовжує думку: «Якщо ми на мить зосередимось на гіппонімії, або, у всякому разі, на фактично записаних іменах коней, ми помітимо, що абсолютно будь-який лінгвістичний матеріал може слугувати іменем коня» [20, с. 10]. Дослідник наводить такі засоби вираження гіппонімів, як прикметники (*Jewelled, Patriotic*), прикметникові фрази (*Chilledtothebone, Oh So Spicy*), вигуки (*Diddums, Hip Hip Hooray*), іменникові фрази (*Classy Strike),* імперативи (*Act Your Shoe Size, Reset to Fit*), дієслова (*Accumulate)*, дієслівні фрази (*Ain't Talkin')* та, навіть, цілі речення (*My Body is a Cage, Humor Me Rene*).

Таким чином, Р. Котс прирівнює категорію гіппонімів до категорії лінгвістичного вираження, вважаючи першу навіть ширшою, адже

зазначає, що немає жодних граматичних вимог для номінації даного типу, та наявна велика кількість кличок, запозичених з інших мов. Однак з думкою, що система британських кличок скакових коней характеризується як така, що володіє повною онімною свободою з відсутністю будь-яких пропріальних усталених типів, важко погодитися. Потрібно зазначити, що хоча мотиви номінації тварин є найбільш різноплановими і кількість зоонімів надзвичайно велика, не можна ігнорувати екстралінгвальні причини вибору або створення тієї чи іншої власної назви.

Взявши до уваги позамовні характеристики власних назв, О. В. Суперанська висловлює думку, що «сучасна наука в и к л ю ч а є (розрядка наша) ізольований розгляд окремих імен і висуває у якості попередньої умови для їх вивчення врахування різних факторів, які так чи інакше впливають на формування іменних систем» [16, с. 14]. Стає зрозумілим, що виокремлення гіппонімів як цілісного підкласу зоонімів неможливе без залучення компонентів кінного спорту, як дисципліни, до функціонування якої відносяться іменовані суб'єкти. Так, для лінгвістичного аналізу фактичного матеріалу необхідно визначити ряд екстралінгвістичних факторів у вигляді правил регулювання кінного спорту, які впливають на положення гіппонімів у англомовному ономастиконі.

Важливий матеріал для дослідження гіппонімів представляють реєстрові списки коней, які беруть участь у кінних змаганнях. Крім того, щороку, «Жокейський клуб», заснований у 1750 році в Англії, публікує збірку правил утворення індивідуальних кличок. Так, наприклад, заборонено давати імена, які складаються з більш ніж 18 букв, тільки з цифр, або, повністю, з ініціалів. Імена-запозичення відомих торгівельних марок та брендів також заборонені. Недопустимим є використання імен відомих людей, коней-призерів, або активних учасників кінних змагань. Однак, якщо спортсмен хоче назвати коня на честь знаменитості, необхідно спершу отримати письмовий дозвіл цієї особи. В своєму інтерв'ю регістратор Жокейського клубу наводить яскравий приклад: «У нас була кобила на ім'я Барбара Буш, коли пані Буш була ще першою леді. Ми отримали лист-дозвіл на офіційному бланку Білого дому...» [23].

Крім перерахованих вище, недопустимими є складні слова з похідними «*filly*», «*colt*», «*stud*», «*mare*», «*stallion*», або будь-яким анало-

гічним терміном, пов'язаним з конярством. Заборонені імена, що мають вульгарне або нецензурне значення, або імена, які можуть бути образливими для релігійних, політичних або етнічних груп та ті, які, як видається, призначені для переслідування, приниження або зневаги конкретної особи, групи фізичних або юридичних осіб.

Близько 3000 найменувань захищені на міжнародному рівні, що означає, що їх ніколи не можна використовувати повторно. Існує також близько 450 000 імен на поточному реєстрі. Крім того, Жокейський клуб щороку випускає майже 40 000 кличок, придатних для нових реєстрацій. Тож бачимо, що процес утворення нових імен регулюється низкою технічних правил, порушувати які заборонено.

Розглядаючи більш детально морфологічну структуру та граматичну форму гіппонімів, звернемося до спостережень О. А. Леоновича, який зазначає: «За встановленою в племінному конярстві традицією ім'я кожного коня повинно в якійсь мірі включати в себе елементи імен матері і батька, або ж бути пов'язаним з останнім асоціативно» [4, с. 56]. Так, дочка *Court Martial* і *Above Board — Above Suspicion* і т. д. Інші дослідники зазначають традиційний для племінного конярства спосіб передачі походження тварини повторенням ініціалу імені батька (перша літера клички) та ініціалу матері (буква в одному з наступних складів), або навпаки. Часто за основу клички береться частина або повне ім'я когось з батьків. Так виникають штучні, спеціально створені клички, які використовуються як офіційні гіппоніми, на противагу природним, стихійним іменам неофіційної сфери вжитку. Серед досліджених одиниць зустрічаються такі поодинокі приклади: *Gallahadion* (від *Sir Gallahad III* — батько), *Alysheba* (від *Alydar* та *Bel Sheba*). Однак, як показує практика, сучасна гіппоніміка виявляє тенденцію відходу від «родового словотворення».

Міжнародність англомовних гіппомінів обумовлює той факт, що значна доля кличок — більш-менш адаптовані англійській мові запозичення. Джерела для поповнення гіппонімікону найрізноманітніші. Легкість перетворення у власну назву майже будь-якого комплексу з незрозумілим для даної мови значенням підтверджується наявністю кличок італійського (*Riva Ridge, Canonero II, Barbaro, Giacomo*), французького (*Debonair, Chateaugay, Gallahadion*), іспанського (*Gato del Sol*), шведського (*Nyquist*) походження, синтезу японської та грецької мов (*Fusaichi Pegasus*) та імен, етимологія основ яких втрачена (*Kauai King,*

Omaha, Morvich). При цьому відсутність апелятивного значення лише сприяє функціонуванню подібних слів у ролі власних назв.

Досліджуючи структуру «свіжих» кличок бачимо, що і слово, і фраза мають можливість стати власною назвою, тому гіппонімічна модель словотворення включає однослівні, двослівні та багатослівні гіппоніми. Однослівні гіппоніми, у свою чергу поділяються на дві групи: 1) прості-одноосновні, утворені шляхом переосмислення без усякого словотвірного акту, зокрема *Orb, Swale, Assault, Citation*; 2) складні-двоосновні, що базуються на комбінації двох основ, як це спостерігається в гіппонімах *Grindstone, Whirlaway, Johnstown*.

Набуваючи функцій іменників, генетично власні назви можуть утворюватися з різних частин мови. Так, виділяємо у нашій вибірці 8 найбільш поширених типів граматичних форм, а саме:

1) іменники — *Orb, Secretariat, Needles, Citation, Cavalcade*;

2) прикметники — *Charismatic, Pensive, Whickery*;

3) дієприкметники минулого часу — Affirmed, Unbridled;

4) дієслова — *Ponder, Determine, Shut Out, Whirlaway*;

5) поєднання двох іменників — *California Chrome, Dust Commander, Thunder Gulch, Sunday Silence, Seattle Slew*;

6) поєднання прикметника з іменником — *Super Saver, Dark Star, Real Quiet, Venetian Way, Pleasant Colony*;

7) спонукальні фрази — *Strike the Gold, Mine That Bird, Spend A Buck, Carry Back, Behave Yourself*;

8) цілі речення — *I'll have another.*

Як бачимо, використання різних частин мови свідчить про широкі можливості субстантивації в англійському гіппоніміконі. Серед гіппонімів нашої вибірки переважають такі, що мають двокомпонентну структуру. Цю характеристику вважаємо ономастичною універсалією, адже імена офіційної сфери вжитку призначені для урочистого проголошення та тяжіють до пролонгованих конструкцій, на відміну від повсякденних побутових кличок, які повинні бути короткими. Слід зазначити, що найбільш частотними є гіппоніми іменникового та прикметникового типу, що характерно для всіх підкласів зоонімів. Атрибутивні сполучення являють собою один з найбільш поширених типів гіппонімів в англійській мові. Фіксуємо також популярність гіппонімів, утворенних від дієслів наказового способу. Вигуки як граматична форма гіппонімів у нашій вибірці відсутні. Поодинокі

випадки використання пунктуації, як от *Hoop, Jr* або *Lil E*. Тее та римської нумерації, як у гіппонімі *Canonero II*, істотно розширює можливості гіппонімічного словотворення.

Тож у нашому дослідженні структурний аналіз дозволив встановити, що багато гіппонімів англійської мови виникло на базі інших мов. Пропріативи іншомовного походження не вкладаються в параметри мови, що запозичує, а це, у свою чергу, сприяє розширенню фонологічної та морфологічної систем англійської мови. Особливо виразні у цьому відношенні штучно створені «родові» імена. Цікавим є той факт, що в англійській гіппонімії чимало двослівних та багатослівних кличок, які сприймаються як звичайні синтаксичні сполучення, адже порядок слів у них відповідає сучасним синтаксичним нормам. Необхідно зауважити, що існування таких різних структурних моделей обумовлене великою необхідністю гіппонімічної системи в різноманітних словесних знаках, а також додатковими труднощами, які виникають через необхідність дотримання певних технічних вимог кінного спорту.

Підсумовуючи все вищезазначене, можемо стверджувати, що гіппоніміка є недостатньо висвітленою новітньою сферою ономастики, вивчення якої дає можливість на масовому матеріалі розглянути процес формування ономастичної системи. Процес номінації коней є дуже складним та цікавим. У досліджуваній галузі ми маємо справу з практично необмеженою системою найменувань. Обумовленість спортивними правилами та обмеженнями номінації виводить гіппоніми на рівень унікальних, не подібних до жодного іншого класу пропріальних одиниць.

Таким чином, гіппоніми як об'єкт дослідження заслуговують на спеціальну увагу, тому що вони формують особливий підклас зоонімів з власними правилами словотворення, які потребують спеціального опису.

Характеристика сфери вживання власних назв передбачає аналіз досить різнопланових особливостей. У подальших розвідках планується дослідження гіппонімів за їхньою належністю до мови чи мовлення, аналіз іменування племінних та домашніх коней, вивчення мотиваційної природи номінації та створення типологічної класифікації гіппонімів. Все це потребує детального лінгвістичного дослідження, адже має безпосереднє відношення до зоонімії.

Література

1. Долбина К. Д. Структурная классификация зоонимов (на материале английского, русского и украинского языков) / К. Д. Долбина // Вестник ВГУ. — 2013. — № 2. — С. 208–210
2. Завалишина Ю. Г. Зоонимы и фитонимы в русской и английской паремиологии в аспекте этнического менталитета: дис. ...канд. филол. наук : 10.02.01 / Юлия Геннадьевна Завалишина. — Курск, 1998. — 220 с.
3. Кирилюк О. Л. Кіноніми Кіровоградщини: особливості вибору кличок та способи їх творення / О. Л. Кирилюк // Ономастичні науки. — 2006. — № 1. — С. 46–49.
4. Леонович О. А. В мире английских имен / О. А. Леонович. — 2-е изд., испр. и доп. — М.: АСТ: Астрель, 2002. — 160 с.
5. Марданова Д. М. Сопоставительный анализ фразеологических зоонимов в английском и турецком языках : автореф. дис. на соискание степени канд. филол. наук : спец. 10.02.20 «Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание» / Д. М. Марданова. — Казань, 1997. — 20 с.
6. Моргун А. В. Сопоставление состава типовых словообразовательных парадигм русских зоонимов и фитонимов: Тези доповідей науково-практичної конференції молодих вчених, присвяченої 45-річчю Ужгородського державного університету / А. В. Моргун. — Ужгород, 1990. — С.55–56.
7. Никонов В. А. Имя и общество / В. А. Никонов. — М. : Наука, 1974. — 274 с.
8. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии / Н. В. Подольская / [под ред. А. В. Суперанской]. — М. : Наука, 1988. — 192 с.
9. Поротников П. Т. Из уральской зоонимии. Восточнославянская ономастика / П. Т. Поротников. — М. : 1972. — 240 с.
10. Романова Т. П. Основные семантические компоненты иппонима и структура иппонимического поля / Т. П. Романова // Номинация в ономастике. — Урал, 1991. — С. 151–157.
11. Романова Т. П. Система русских официальных иппонимов и формирование ее типологических черт : автореф. дис. на соискание степени канд. филол. наук : спец. 10.02.01 / Татьяна Павловна Романова. — Воронеж, 1988. — 22 с.
12. Рядченко Н. Г. Зоонимия как класс ономастической лексики / Н. Г. Рядченко // Актуальные вопросы русской ономастики. — К., 1988. — С. 88–96.
13. Салмина О. В. Традиционный пласт русской зоонимии (на материале кличек животных с. Покровка Самарской области) / О. В. Салмина // Разноуровневая характеристика лексических единиц : сб. науч. ст. по ма-

териалам докладов и сообщений конф., 19–20 июня 2001 г. — Смоленск, 2001. — С. 174–184.
14. Суперанская А. В. Общая теория имени собственного / А. В. Суперанская. — М. : Наука, 1973. — 365 с.
15. Сюсько М. И. Способы и типы деривации в зоонимии / М. И. Сюсько — К. : УМК ВО, 1989. — 48 с.
16. Теория и методика ономастических исследований / [Суперанская А. В., Сталтмане В. Э., Подольская Н. В., Султанов А. Х.]. — М. : Книжный дом «Либроком», 2009. — 256 с.
17. Торчинский М. М. Структура онімного простору української мови: [монографія] / Михайло Миколайович Торчинський. — Хмельницький : Авіст, 2008. — 551 с.
18. Чучка П. П. Слов'янське / неслов'янське в зоохімії Закарпаття / П. П. Чучка // Українська славістична конференція. — Чернівці, 1964. — С. 61–63.
19. Шебештян Я. М. Сучасна українська літературно-художня зоонімія: функції, склад та структура : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Я. М. Шебештян. — Чернівці, 2008. — 20 с.
20. Coates R. We are surrounded by onymies: relations among names, name-types, and terminological categories, in Names in Daily Life / R. Coates // Proceedings of the XXIV ICOS International Congress of Onomastic Sciences. — Barcelona, 2014. — P. 6–13.
21. Encyclopædia Britannica [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.britannica.com.
22. Feitl S. 2017 Kentucky Derby: Winners from 1875 through 2017 [Електронний ресурс] / S. Feitl. Режим доступу: http://www.app.com/story/sports/horses/2017/05/06/2017-kentucky-derby-winners/101344988/
23. The Science of Naming a Racehorse [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=4634884.

References

1. Coates R.(2014) We are surrounded by onymies: relations among names, name-types, and terminological categories, in Names in Daily Life: Proceedings of the XXIV ICOS International Congress of Onomastic Sciences, Barcelona, pp. 6–13.
2. Chuchka P. P. (1964) Slavic / Non-Slavic in Zoonymy of Zakarpatia: conference reports, Chernivtsy, pp. 61–63.
3. Dolbina K. D. (2013) Structural Classification of Zoonyms (on the material of English, Russian and Ukrainian languages): the collection of scientific papers: Vol. 2., Voronezh, pp. 208–210.
4. Encyclopжdia Britannica, from http://www.britannica.com.

5. Feitl S. 2017 Kentucky Derby: Winners, from 1875 through 2017, from http://www.app.com/story/sports/horses/2017/05/06/2017-kentucky-derby-winners/101344988/
6. Kirilyuk O. L. (2006) Kinonyms of Krovograd: Specificity of the Choice of Names and Ways of their Forming: Onomastic Science, Vol. 1., — pp. 46–49.
7. Leonovich O. A. (2002) In the world of English names: a textbook, Moscow, 160 p.
8. Mardanova D. M. (1997) Comparative Analysis of Phraseological Zoonyms in English and Turkish Languages: Thesis, Kazan', 20 p.
9. Morgun A. V. (1990) Comparison of the Composition of Typical Word-Forming Paradigms of Russian Zoonyms and Phytonyms: the collection of scientific papers, Uzhgorod, pp. 55–56.
10. Nikonov V. A. (1974) Name and Society: a textbook, Moscow, 274 p.
11. Podolskaya N. V. (1988) Dictionary of Russian Onomastic Terminology: Moscow, 192 pp.
12. Porotnikov P. T. (1972) From Zoonymy of Ural. East-Slavonic Onomastics: a textbook, Moscow, 240 p.
13. Romanova T. P. (1991) The Main Semantic Components of the Hipponym and the Structure of the Hipponymic Field: the collection of scientific papers, pp. 151–157.
14. Romanova T. P. (2001) The System of Russian Official Hipponyms and the Formation of its Typological Features: Thesis, Voronezh, 22 p.
15. Ryadchenko N. G. (1988) Zoonymy as a Class of Onomastic Vocabulary: Actual Questions of Russian Onomastics: Kiev, pp. 88–96.
16. Salmina O. V. (2001) The Traditional Layer of Russian Zoonyms (on the material of the names of animals in the village of Pokrovka, Samara Region): conference reports: Smolensk, pp. 174 –184.
17. Shebeshtyan Ya. M. (2008) Modern Ukrainian Literary and Art Zoonymy: Thesis, Chernivtsy, 20 p.
18. Supernanskaya A. V. (1973) The General Theory of the Proper Name: a textbook, Moscow, 365 p.
19. Sys'ko M. I. (1989) Methods and Types of Derivation in Zoonymy: a textbook, Kyiv, 48 p.
20. The Science of Naming a Racehorse, from https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=4634884.
21. Superanskaya A. V., Staltmane V. E., Podolskaya N. V., Sultanov A. Kh. (2009) Theory and methodology of onomastic studies: Moscow, the book house «Librocom», 256 p.
22. Torchinsky M. M. (2008) The Structure of the Onymic Space of the Ukrainian Language: a textbook, Khmelnitsky, 551 p.
23. Zavalishina Ju. G. (1998) Zoonyms and Phytonims in Russian and English Paremiology in the Aspect of Ethnic Mentality: Thesis, Kursk, 220 p.

АЛЕКСЕЕВА Наталья Михайловна
аспирант кафедры грамматики английского языка
Одесского национального университета им. И. И. Мечникова;
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина;
тел.: +380974342467; e-mail: natalie.m.alekseeva@gmail.com;
ORCID ID: 0000–0001–9304–7251

Аннотация. *В статье очерчена новая для ономастики сфера — иппонимика. Внимание уделено перечню списка авторов фундаментальных общетеоретических трудов и узкоспециализированных исследований семантики и структуры зоонимив и их подклассов. В последнее время возникла необходимость специальных исследований имен животных, которые будут способствовать расширению и систематизации полученных знаний о зоонимике. Были рассмотрены структурные особенности иппонимов английского языка и экстралингвальные факторы, влияющие на их формирование.* ***Материальной базой*** *исследования стали 100 официальных иппонимов английского языка, взятые из рейтингового списка лошадей-победителей на официальном сайте Дерби Кентукки, как организации, проводящей самые известные скачки в англоязычном мире. В результате анализа фактического материала определено своеобразие иппонимов и их относительную непохожесть на другие классы проприальных единиц.* ***Целью*** *статьи является попытка определить место иппонимов английского языка в онимном пространстве.* ***Объектом*** *исследования являются иппонимы английского языка,* ***предметом*** *— закономерности их возникновения и структурная организация. Ономастическое исследование проводилось в плане синхронии с привлечением описательного и структурного* ***методов*** *исследования.* ***В результате*** *было установлено место иппонимов в онимном пространстве и намечены перспективы дальнейшего изучения данного подкласса онимных единиц.*

Ключевые слова: *зооним, иппоним, иппонимика, иппонимикон, онимное пространство.*

Natalia M. Alekseeva
Postgraduate Student of the English Grammar Department
of Odessa National I. I. Mechnikov University,
French Boulevard, 24/26, Odessa, 65058, Ukraine;
tel.: +380974342467; e-mail: natalie.m.alekseeva@gmail.com;
ORCID ID: 0000–0001–9304–7251

Summary. *A brand-new sphere of scientific research for onomastics was outlined in the present article. Nowadays there is a great need for special studies of the proper names of animals, which would help to systematize and expand the knowledge of zoomynic system. Horse names found in the official racehorse inventory are the* ***ob-***

ject *of the research. The* ***subject*** *of the research is their peculiarities with specific emphasis on their structure. The* ***aim*** *of the research is to determine the place of English hipponyms in the field of onomastics. It was set that it is impossible to study hipponyms excluding extralinguistic factors. Thus, the basic rules and restrictions of horse naming were outlined. As a result, eight grammatical forms of Racehorse Names were singled out and identified as most common. The* ***findings*** *of the present article allowed to clame the uniqueness of hipponyms, as in the investigated area we deal with the virtually unlimited system of horse names. To complete the research, descriptive and structural* ***methods*** *were used extensively. These methods allow describing structure of hipponyms. The* ***results*** *of the research are of value to further development and modernization of onomastics.*

Key words: *zoonym, hipponym, hipponymics, hipponymicon, onomastic space.*

УДК 81’373.231:165.194(043.3)

БЄЛІЦЬКА Євгенія Миколаївна
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри германської філології
Горлівського інституту іноземних мов
Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»,
Василя Першина, 24, Бахмут, 84501, Україна;
+ 38 050 2102959; e-mail: belitskay@yahoo.com;
ORCID ID: 0000–0002–3221–9846

ВИКОРИСТАННЯ КВАЛІА-СТРУКТУР ДЛЯ СЕМАНТИЧНОГО ОПИСУ ПРОПРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ МОВИ

Анотація. *Статтю присвячено аналізу теорії генеративного лексикону для репрезентації знання про власні назви.* ***Актуальність*** *визначається відсутністю вирішення проблеми формалізації семантики власних назв.* ***Мета*** *статті полягає у з’ясуванні можливостей теорії генеративного лексикону для семантичного опису онімів. У роботі використаний* ***метод*** *дистрибутивного аналізу корпусів природних мов. Встановлено, що у більшості контекстів на семантичному рівні власна назва Галя асоційована з двома типами подій: встановленням контакту з унікалізованою особою та актом надання імені, що інкорпоруються у семантичну архітектуру власної назви. Формальна*

© Бєліцька Є. М., 2017